

да тръгне пешъ. Той извадилъ една запасна раница пълна съ храна и я оставилъ на нѣколко метра далечъ. Следъ това се върналъ втори пътъ при апарата, за да заключи вратитѣ му. Въ този мигъ чулъ особенъ тропотъ; и какво да види? Две стари мечки се запжтвали направо къмъ него. Раздразнени отъ шума на машината, или кой знае отъ какво, тѣ се нахвърлили съ ревъ срещу аероплана. На пилота не оставало друго, освенъ да скочи въ кабината и да се заключи. Оржжието му било въ раницата. Почналъ да чака, докато звѣроветѣ се махнатъ. Презъ това време той направилъ една грѣшка, като се опиталъ съ ножъ да удари една отъ мечкитѣ. Наистина, ножътъ попадналъ въ окото ѝ, но вмѣсто да се махнатъ, мечкитѣ почнали да го обсаждатъ. Ноктитѣ имъ дращѣли по металната обвивка на кабината, и раненото животно непрекъснато ревѣло. Това продължило цѣли 4 дена. При всѣки опитъ на летеца да излѣзе и се добере до раницата и оржжието си, мечкитѣ скачѣли и се хвърляли съ ревъ срещу него. Понѣкога едно отъ животнитѣ изчезвало и се връщало следъ нѣколко часа, но никога дветѣ. Щастие за летеца било, че ималъ една тенекиена кана съ вода, отъ която отъ време на време пиелъ по една глътка. Това било и неговата храна. Най-сетне на четвъртия день, когато билъ почти въ безсъзнание, той дочулъ шумъ отъ перка, и следъ малко се появилъ на хоризонта другъ аеропланъ. Мечкитѣ, на които омръзнало да чакатъ, а може би и подплашени отъ силния пукотъ, се разбѣгали. Летецътъ билъ спасенъ. Неговитѣ другари, следъ като забелязали, че той тръгналъ безъ бензинъ, почнали да го дирятъ, и най-после следъ 4 дена го намѣрили ни живъ ни умрѣлъ.